

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษารั้งนี้เป็นการประเมินผลโครงการหนูบ้านวิชาการเกษตรในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- เพื่อประเมินผลการดำเนินงาน โครงการหนูบ้านวิชาการเกษตรในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย
- เพื่อศึกษาการจัดระบบเครือข่ายข้อมูลด้านวิชาการเกษตรของกรมวิชาการเกษตรที่สนับสนุนการพัฒนางานวิจัย
- เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงาน โครงการหนูบ้านวิชาการเกษตร

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ 147 ราย โดยเป็นเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการหนูบ้านวิชาการเกษตรในเขตภาคเหนือตอนล่าง ของประเทศไทย จำนวน 118 ราย และเจ้าหน้าที่โครงการหนูบ้านวิชาการเกษตร จำนวน 29 ราย ในปีงบประมาณ 2544

การเก็บข้อมูล โดยทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์เกษตรกรและเจ้าหน้าที่โครงการหนูบ้านวิชาการเกษตรใน 5 โครงการหนูบ้านวิชาการเกษตร (จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิจิตร จังหวัดตาก และจังหวัดสุโขทัย) จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาเทียบกับตัวชี้วัด เพื่อประเมินผลโครงการหนูบ้านวิชาการเกษตรในเขตภาคเหนือตอนล่าง ของประเทศไทย ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร

1. ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร

ผลการศึกษา เพศของเกษตรกร โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตรในเขตภาคเหนือตอนล่าง ของประเทศไทย พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.2 และเป็นเพศหญิง จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.8 มีอายุเฉลี่ยประมาณ 46 ปี อาชีวสูงสุด 72 ปี และอายุต่ำสุด 26 ปี โดยเกษตรกรอายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี มากที่สุด จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.8 เกษตรกรส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว จำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.0 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.7 ประกอบเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของครัวเรือน โดยพบว่า เกษตรกรจะประกอบอาชีพทำนาเป็นอาชีพหลัก จำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.6 มีแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2 คน มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนสูงสุด 6 คน และต่ำสุด 1 คน โดยส่วนใหญ่ มีจำนวนแรงงานในครัวเรือน 2 คน จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.6 เกษตรกรมีการจ้างแรงงานภาคการเกษตรเฉลี่ยประมาณ 5 คน มีการจ้างแรงงานในภาคการเกษตรสูงสุด 150 คนต่อครัวเรือน และต่ำสุด คือ ไม่มีการจ้างแรงงานภาคการเกษตรเลย โดยส่วนใหญ่ ไม่มีการจ้างแรงงานในภาคการเกษตร จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมา มีจ้างแรงงาน 1 – 2 คน จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.0

ผลการศึกษาค้านรายได้ของเกษตรกร พบว่า มีรายได้รวมของครัวเรือนเกษตรกรเฉลี่ยประมาณ 93,000 บาทต่อปี มีรายได้สูงสุด 700,000 บาทต่อปี และรายได้ต่ำสุด 5,000 บาทต่อปี โดยมีรายได้รวมระหว่าง 25,001 - 50,000 บาทต่อปี มากที่สุด จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.8 เกษตรกรมีรายได้ภาคการเกษตรเฉลี่ยประมาณ 84,000 บาทต่อปี มีรายได้สูงสุด 700,000 บาทต่อปี และรายได้ต่ำสุด 4,000 บาทต่อปี โดยมีรายได้รวมระหว่าง 25,001 - 50,000 บาทต่อปี มากที่สุด จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.8 เกษตรกรมีรายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ยประมาณ 9,000 บาทต่อปี มีรายได้สูงสุด 160,000 บาทต่อปี และรายได้ต่ำสุด คือ ไม่มีรายได้นอกภาคการเกษตร โดยส่วนใหญ่ครัวเรือนเกษตรกร ไม่มีรายได้นอกภาคการเกษตร จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมา มีรายได้ไม่เกิน 25,000 บาท จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.8

ส่วนผลการศึกษาเกี่ยวกับ ขนาดที่คิดทำการเกษตรของครัวเรือนเกษตรกร โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตรในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีขนาดที่คิดทำการเกษตรของครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 23 ไร่ มีพื้นที่สูงสุด 190 ไร่ต่อครัวเรือน และต่ำสุด คือ ไม่มีที่คิดทำการเกษตรของคนเอง โดยครัวเรือนเกษตรกรมีที่ดินไม่เกิน 10 ไร่มากที่สุด จำนวน

35 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.7 รองลงมา มีขนาดพื้นที่ระหว่าง 11 – 20 ไร่ จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.0 การศึกษาขนาดพื้นที่นาของครัวเรือนเกษตรกร พบว่า มีเกษตรกรที่ไม่มีที่นาของครัวเรือน จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.5 และเกษตรกรที่มีที่นาของครัวเรือน จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.5 โดยเกษตรกรจะมีขนาดที่นาของครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 20 ไร่ มีพื้นที่สูงสุด 160 ไร่ต่อครัวเรือน และต่ำสุด 1 ไร่ โดยครัวเรือนเกษตรกรมีที่ดินไม่เกิน 10 ไร่มากที่สุด จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.6 พื้นที่ไร่ของครัวเรือนเกษตรกร ส่วนใหญ่ไม่มีที่ไร่เป็นของตนเอง จำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.9 และมีที่ไร่เป็นของตนเอง จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.1 โดยเกษตรกรมีที่ไร่ของครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 14 ไร่ มีจำนวนสูงสุด 40 ไร่ต่อครัวเรือน และต่ำสุด 2 ไร่ โดยครัวเรือนเกษตรกรมีที่ไร่ไม่เกิน 5 ไร่มากที่สุด จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 พื้นที่สวน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีที่สวนเป็นของตนเอง จำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.9 และมีที่สวนเป็นของตนเอง จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.1 โดยเกษตรกรมีที่สวนของครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 8 ไร่ มีจำนวนสูงสุด 40 ไร่ต่อครัวเรือน และต่ำสุด 1 งาน โดยครัวเรือนเกษตรกรมีที่สวนไม่เกิน 5 ไร่มากที่สุด จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.5 ส่วนที่ดินประเภทอื่น ๆ ของครัวเรือนเกษตรกรพบว่า ครัวเรือนเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีที่ดินประเภทอื่น ๆ จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.1 และมีเกษตรกรเพียง 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.9 ที่มีที่ดินประเภทอื่น ๆ และพบว่าครัวเรือนเกษตรกรมีการเช่าที่ดินทำการเกษตรของครัวเรือนเกษตรกร จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.6 และไม่มีการเช่าที่ดิน จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.4 โดยเกษตรกรมีที่ดินต่อครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 25 ไร่ มีจำนวนสูงสุด 100 ไร่ต่อครัวเรือน และต่ำสุด 3 ไร่ต่อครัวเรือน โดยเกษตรกรจะเช่าที่ดิน ระหว่าง 11 – 20 ไร่มากที่สุด จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.5

การศึกษา แหล่งน้ำทำการเกษตรของเกษตรกร โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตรในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย พบว่า เกษตรกรใช้แหล่งน้ำเพียงแหล่งเดียวมากที่สุด จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.8 ใช้แหล่งน้ำทำการเกษตร 2 แหล่ง จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.5 และเกษตรกรที่ใช้น้ำทำการเกษตร 3 แหล่ง จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.7 ในส่วนของของแหล่งน้ำทำการเกษตรของเกษตรกรนั้น พบว่า ส่วนใหญ่ เกษตรกรใช้น้ำจากแหล่งทำการเกษตร จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.9

2. ข้อมูลการมีส่วนร่วม และการปฏิบัติภารกิจกรรมตามการดำเนินงานโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร

2.1 การปฏิบัติภารกิจกรรมตามการดำเนินงานโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร

ผลการศึกษา ประเด็นนี้มุ่งเน้นการผลิตพืชในหมู่บ้านของเกษตรกร โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย พนวจ เกษตรกรโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย มีประเด็นปัญหาการผลิตพืชที่สำคัญมากที่สุด ของหมู่บ้าน คือ ปุ๋ยและยาฆ่าแมลงมีราคาแพง จำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.6

ผลการศึกษา ด้านการปฏิบัติภารกิจกรรมตามการดำเนินงานโครงการหมู่บ้านวิชาการของเกษตรกรและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในรอบปีจากเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ นั้น พนวจ

1) ด้านชุมชนเกษตรกรในการให้คำปรึกษาแก่คณะทำงานโครงการฯ เกษตรกร ส่วนใหญ่ตอบว่า ชุมชนเกษตรกรได้เคยให้คำปรึกษาแก่คณะทำงาน จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.4 ส่วนองค์กรท้องถิ่น (อบต.) ได้เคยให้คำปรึกษาแก่คณะทำงาน จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.3 โดยจะมีให้คำปรึกษาแก่คณะทำงานโครงการฯ ปีละ 1 – 2 ครั้ง โดยเฉลี่ย 2 ครั้งต่อปี

2) ด้านการเข้าร่วมประชุมรับฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับโครงการฯของเกษตรกร พนวจ เกษตรกรส่วนใหญ่ เข้าร่วมประชุมรับฟังคำชี้แจง จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.5 โดยเกษตรกรจำนวน 78 ราย (ร้อยละ 66.1) มีการเข้าร่วมรับฟังคำชี้แจงจากคณะทำงานโครงการฯ ปีละ 1 – 2 ครั้ง โดยเฉลี่ยประมาณ 2 ครั้งต่อปี

3) ด้านการเข้าร่วมประชุมวิเคราะห์ประเด็นปัญหาการผลิตพืชในหมู่บ้านของเกษตรกร พนวจ เกษตรกรส่วนใหญ่ เคยเข้าร่วม จำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.7 โดยเกษตรกรจำนวน 72 ราย (ร้อยละ 61.0) ได้เข้าร่วมประชุมวิเคราะห์ประเด็นปัญหาการผลิตพืชในหมู่บ้านปีละ 1 – 2 ครั้ง โดยเฉลี่ยประมาณ 3 ครั้งต่อปี

ผลการศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการหมู่บ้านวิชาการของเกษตรกร พนวจ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมด้านข้าว จำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.5 อาชีวะ เนื่องจากอาชีพทำนาเป็นอาชีพหลักของเกษตรกรในเขตภาคเหนือตอนล่าง ส่วนอาชีวะอื่น ๆ มีก็จะเป็นอาชีพประกอบหรืออาชีพเสริมที่ทำร่วมกับการทำนา.

2.2 การมีส่วนร่วมในโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร

ผลการศึกษา การมีส่วนร่วมในโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร พนวจ เกษตรกร กลุ่มตัวอย่างเคยมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น/ตัดสินใจ วางแผน ดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหา การผลิต จำนวน 108 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.5 โดยมีการเข้าร่วม 1 – 2 ครั้งมากที่สุด จำนวน 90

ราย คิดเป็นร้อยละ 76.3 และเกษตรกรรายมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อคัดเลือก กิจกรรมการดำเนินงานของโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร จำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.7 โดยมีส่วนร่วม 1 – 2 ครั้งมากที่สุด

ผลการศึกษาการเข้าร่วมฝึกอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตพืชที่เหมาะสมจาก โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตรของเกษตรกรพบว่า เกษตรกรรายเข้าร่วมฝึกอบรมและถ่ายทอด เทคนิคในโภชนาศึกษาพืชที่เหมาะสม จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.4 โดยเข้าร่วมฝึกอบรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยีจำนวน 1 ครั้งมากที่สุด คือ 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.4

2.3 ด้านความพร้อม และความเหมาะสมในการดำเนินงาน

ผลการศึกษาด้านความพร้อม และความเหมาะสมในการดำเนินงานจากความคิดเห็น ของเกษตรกร พบร่วมกันว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เห็นว่าเครื่องมือมีความเหมาะสม เพียงพอ จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.5 ความคิดเห็นด้านความพร้อมและความเหมาะสมของอาคารสถานที่ ดำเนินงาน เกษตรกรเห็นว่า โครงการมีความพร้อมด้านอาคารสถานที่ และเหมาะสม จำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.0 ในด้านเจ้าหน้าที่ โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร เกษตรกรเห็นว่าจำนวน เจ้าหน้าที่ดำเนินงาน โครงการมีความเหมาะสมและเพียงพอในการให้บริการแก่เกษตรกร จำนวน 88 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.6 และเห็นว่าเจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่งเหมาะสม จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.4 ส่วนการศึกษาเรื่องความชัดเจนด้านนโยบายและ งบประมาณ เกษตรกรส่วนใหญ่เห็นว่ามีความชัดเจน จำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.3

2.4 การปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่โครงการ

ผลการศึกษา พบร่วมกันว่า ระดับการปฏิบัติของเกษตรกรตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ โครงการในด้านต่าง ๆ เป็นดังนี้

1) วิธีการผลิตพืชอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยภาพรวมเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างได้ ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่โครงการฯ ในระดับปานกลาง (2.15)

2) วิธีการใช้สารเคมีอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยภาพรวมเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่โครงการฯ ในระดับปานกลาง (2.03)

3) วิธีการใช้สารอินทรีย์หรือปุ๋ยชีวภาพเพื่อทดแทน โดยภาพรวมเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่โครงการฯ ในระดับน้อย (1.63)

4) วิธีการรักษาทรัพยากร ตั่งแวดล้อมให้สมดุล โดยภาพรวมเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่โครงการฯ ในระดับปานกลาง (1.81)

5) การรวมกลุ่มกันเพื่อการรวบรวมผลผลิตขั้นจำหน่าย โดยภาพรวมเกษตรกรกลุ่ม ตัวอย่างได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่โครงการฯ ในระดับน้อย (1.29)

สรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่โครงการในบางกิจกรรมเท่านั้น ดังนั้นผลการศึกษาการปฏิบัติของเกษตรกรในภาพรวมจึงอยู่ในระดับปานกลาง (1.78) โดยระดับการปฏิบัติของเกษตรกรแต่ละบุคคลส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

3. ข้อมูลด้านความเข้าใจ และความพ่อใจต่อโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร

3.1 ความรู้ ความเข้าใจที่ได้รับจากกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการตามนโยบายของกรม วิชาการเกษตร

ผลการศึกษา ความรู้ ความเข้าใจที่เกษตรกรได้รับจากกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการฯ ตามนโยบายของกรมวิชาการเกษตร (แต่ละค้าน) ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการวางแผนงานวิจัย ค้านพืช การผลิตพืชอย่างถูกต้องและเหมาะสม การจัดการคินและน้ำ และการรักษาทรัพยากรสิ่งแวดล้อม พนว่า ระดับความรู้ ความเข้าใจในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

3.2 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับความเข้าใจในนโยบายโครงการหมู่บ้านวิชาการ เกษตรของกรมวิชาการเกษตร

ผลการศึกษา ความเข้าใจในนโยบายของโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร พนว่า ส่วนใหญ่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในนโยบายของโครงการในระดับ ปานกลาง จำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.5 ส่วนสามาชิกองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนเกษตรกรมีความเข้าใจในนโยบายของโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร ในระดับปานกลาง จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.8 และคณะทำงานโครงการฯ มีความเข้าใจ ในนโยบายของโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร พนว่า ส่วนใหญ่มีความเข้าใจในนโยบายของโครงการในระดับมาก จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.9 สรุปได้ว่า ความเข้าใจเกี่ยวกับ โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก (2.41)

3.3 ความพึงพอใจและการยอมรับโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร

ผลการศึกษา ความพึงพอใจโครงการฯ ของเกษตรกรต่อ กิจกรรมสาขาวิชาพืชที่ปฏิบัติ ในโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตรจากการยอมรับกิจกรรม พนว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากจำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.0 และ เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อปัจจัย การผลิตที่จำเป็นจากการเกษตรในระดับมาก จำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.9 ส่วน การยอมรับ พนว่า เกษตรกรมีระดับการยอมรับในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้งในด้านของ กิจกรรมที่ปฏิบัติและปัจจัยการผลิตที่จำเป็น สรุป เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ และยอมรับกิจกรรมสาขาวิชาพืช และปัจจัยการผลิตที่ได้รับจากกรมวิชาการเกษตร

3.4 ความหมายของกิจกรรมกับสภาพพื้นที่ตั้งโครงการ

ผลการศึกษาความหมายของกิจกรรมกับสภาพพื้นที่ตั้งโครงการ พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า กิจกรรมด้านข้าวมีความหมายสนในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 2.34) และเห็นว่า กิจกรรมด้านพืชไม่รวมมีการปรับปรุง (คะแนนเฉลี่ย 1.6) สรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างของโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตรภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ส่วนใหญ่เห็นว่ากิจกรรมโครงการขัดทำขึ้นเนื่องจากความหมายสนกับสภาพพื้นที่ตั้ง โครงการในระดับปานกลาง

3.5 ผลประโยชน์ที่เกษตรกรได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ

3.5.1 รายได้

การศึกษาเปรียบเทียบรายได้เงินสดของเกษตรกรก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการฯ พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 90 ราย มีรายได้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 76.3 มีรายได้เท่าเดิม จำนวน 19 ราย คิดร้อยละ 16.1 และเกษตรกรมีรายได้ลดลง 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.6

3.5.2 ค่าใช้จ่าย

การศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเงินสดของเกษตรกรก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการฯ พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 55 ราย มีค่าใช้จ่ายลดลงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.6 เกษตรกรมีรายจ่ายเพิ่มขึ้น 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.2 และมีรายจ่ายเท่าเดิม จำนวน 25 ราย คิดร้อยละ 21.2

ตอนที่ 2 ข้อมูลของเจ้าหน้าที่โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร

1. ข้อมูลพื้นฐานของเจ้าหน้าที่หมู่บ้านวิชาการเกษตร

ผลการศึกษา เพศของเจ้าหน้าที่โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย พบว่า เจ้าหน้าที่โครงการกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.2 มีอายุเฉลี่ยประมาณ 47 ปี อายุสูงสุด 58 ปี และอายุต่ำสุด 31 ปี โดยเกษตรอาชุอยู่ในมีช่วง 41 – 50 ปี มากที่สุด จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.4 ผลการศึกษา ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตรในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทยส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.4

2. ข้อมูลการมีส่วนร่วม และการปฏิบัติกิจกรรมตามการดำเนินงานโครงการหนู่บ้าน วิชาการเกษตรของเจ้าหน้าที่โครงการฯ

การศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการหนู่บ้านวิชาการเกษตรของเจ้าหน้าที่โครงการหนู่บ้านวิชาการเกษตรในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เข้าร่วมกิจกรรมด้านพืชสวน จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.0 เจ้าหน้าที่โครงการฯ มีความคิดเห็นว่าความพร้อมและความเหมาะสมของเครื่องมืออุปกรณ์สารสนเทศของโครงการ หนู่บ้านวิชาการเครื่องมือมีความเหมาะสม ไม่เพียงพอ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.2 และเพียงพอ จำนวน 12 ราย อาคารสถานที่ดำเนินงานโครงการ ไม่มีความเหมาะสม จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.3 และด้านเจ้าหน้าที่โครงการหนู่บ้านวิชาการเกษตร พบร้า จำนวนเจ้าหน้าที่ดำเนินงานโครงการ มีความเหมาะสมและเพียงพอในการให้บริการแก่เกษตรกร จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.8 มีความรู้ ความสามารถเฉพาะตำแหน่งเหมาะสมกับตำแหน่ง จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.3 ส่วนความชัดเจนด้านนโยบาย และงบประมาณ เจ้าหน้าที่กลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่ามีความชัดเจน จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.2 และเห็นว่าไม่ชัดเจน จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.7

ผลการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่โครงการเกี่ยวกับความเข้าใจของเกษตรกรในนโยบายของโครงการหนู่บ้านวิชาการเกษตร พบร้า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เห็นว่ามีจำนวนเกษตรกรที่มีความเข้าใจในนโยบายของโครงการในระดับมาก จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.7 สมาชิกองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนเกษตรกรเข้าใจในนโยบายของโครงการหนู่บ้านวิชาการเกษตรในระดับมาก จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.8 และ ความเข้าใจของคณะกรรมการโครงการฯ ในนโยบายของโครงการ อยู่ในระดับมาก จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.3

ผลการศึกษา ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อจำนวนเกษตรกรที่มีความพึงพอใจในกิจกรรมค่างๆ ของโครงการหนู่บ้านวิชาการเกษตร พบร้า เจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นว่าเกษตรกรเกือบทั้งหมดมีความพึงพอใจของจำนวนต่อ กิจกรรมสาขาวิชาพืชที่ปฏิบัติในโครงการหนู่บ้านวิชาการเกษตร จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.9 เห็นว่าจำนวนเกษตรกรถึงหนึ่ง มีความพึงพอใจต่อปัจจัยการผลิตที่จำเป็นในโครงการหนู่บ้านวิชาการเกษตร จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.5

ผลการศึกษา ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อความเหมาะสมของกิจกรรมกับสภาพพื้นที่ดังโครงการ พบร้า ในภาพรวมของโครงการหนู่บ้านวิชาการเกษตร เจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นว่า กิจกรรมมีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ดัง โครงการระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.14) แต่มีอพิจารณาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่แยกเป็นรายกิจกรรม พบร้า กิจกรรมข้าว และกิจกรรมพืชสวน มีความเหมาะสมกับพื้นที่ดัง โครงการฯ ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 2.62 และ 2.34 ตามลำดับ)

ส่วนกิจกรรมด้านเกยตրพสมพسان และกิจกรรมพีชไร่ มีความเหมาะสมกับพื้นที่ตั้งโครงการระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.21 และ 2.17 ตามลำดับ)

ตอนที่ 3 ผลการประเมินโครงการหนูบ้านวิชาการเกยตร สามารถสรุปผลการประเมินแยกตามประเด็นศึกษาได้ดังนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วมของเกยตตรกร ชุมชน และองค์กรท้องถิ่น ในโครงการหนูบ้านวิชาการเกยตร พ布ว่า จำนวนเกยตตรกรที่มีส่วนร่วมในการรับฟังคำชี้แจง ร้อยละ 97.5 มีจำนวนเกยตตรกรที่เข้าประชุมวิเคราะห์ประเด็นปัญหาการผลิตพีชร้อยละ 90.7 เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจวางแผนการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการผลิต การวางแผนการดำเนินงานและการคัดเลือกกิจกรรมการดำเนินงานโครงการ จำนวนร้อยละ 91.5, 84.7 และ 92.4 ตามลำดับ ถือว่าการมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ ของเกยตตรกรผ่านเกณฑ์การประเมิน

ผลการประเมินการส่วนการมีส่วนร่วมของชุมชน และองค์กรท้องถิ่นจากการสอบถามเกยตตรกร พ布ว่า มีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาแก่คณะปฏิบัติงานโครงการ ร้อยละ 92.4 และ 78.2 ตามลำดับ นั่นคือ การมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาของชุมชนผ่านการเกณฑ์การประเมินแต่องค์กรท้องถิ่นไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน สรุปว่า การมีส่วนร่วมในโครงการหนูบ้านวิชาการเกยตรผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็น ยกเว้น การมีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่น (อบต.) ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

2. ด้านการดำเนินงานแบบสาขาวิชา ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งสองประเด็น คือ จำนวนสาขาวิชาพีชที่เข้าร่วมปฏิบัติในโครงการ (3 สาขาวิชา/หนูบ้าน) และจำนวนสาขาวิชาพีชที่ประกอบเป็นคณะกรรมการประสานงานระดับภาค (3 สาขาวิชา)

3. ด้านการยอมรับเทคโนโลยีของกรมวิชาการเกยตร พ布ว่า ในส่วนของจำนวนเกยตตรกรในการเข้ารับการฝึกอบรม หลักสูตรต่าง ๆ เพื่อการผลิตพีชที่เหมาะสมจากโครงการฯ มีจำนวนเกยตตรกรที่เคยอบรมตามหลักสูตรอย่างน้อย 1 ครั้ง ร้อยละ 92.4 และด้านการปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่โครงการฯ มีจำนวนร้อยละ 59.3 ดังนั้น จำนวนเกยตตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรของโครงการฯ ผ่านเกณฑ์ แต่ด้านการนำคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

4. การจัดระบบเครือข่ายข้อมูลข่าวสารด้านวิชาการที่สนับสนุนงานวิจัย พ布ว่า ด้านความพร้อมและความเหมาะสม ความพร้อมและความเหมาะสมของเครื่องมืออุปกรณ์ (ร้อยละ 52.5) ด้านอาคารสถานที่ (ร้อยละ 78.0) ด้านจำนวนเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ 74.6) ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน แต่ด้านความรู้ความสามารถเฉพาะตัวแห่งของเจ้าหน้าที่ โครงการฯ (ร้อยละ 92.4)

และ ความชัดเจนด้านนโยบายและงบประมาณของกรมวิชาการเกษตร (ร้อยละ 87.3) ผ่านเกณฑ์ การประเมินผล

5. ความเข้าใจและความพึงพอใจในโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็น ได้แก่ ความเข้าใจในนโยบายของกรมวิชาการเกษตร พ布ว่า เกษตรกรองค์กรท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่โครงการ มีความเข้าใจระดับปานกลางขึ้นไป (ร้อยละ 94.1, 85.5 และ 99.2 ตามลำดับ) ส่วนผลการประเมินระดับความรู้ ความเข้าใจที่เกษตรกรได้รับจาก การเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตรตามนโยบายของกรมวิชาการเกษตร พ布ว่า เกษตรกร ร้อยละ 80.5 มีความรู้ ความเข้าใจระดับปานกลางขึ้นไป และในส่วนของความพึงพอใจในกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่โครงการฯ พ布ว่า เกษตรกรมีความพึงพอใจในกิจกรรมสาขาวิชาพืชที่ปฏิบัติ ในโครงการ และปัจจัยการผลิตที่จำเป็นจากการเกษตร (ร้อยละ 97.5 และ 98.3) รวมถึงมี ระดับการยอมรับในกิจกรรมสาขาวิชาพืชและปัจจัยการผลิตอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08 และ 2.25 ตามลำดับ) และในส่วนความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับความเหมาะสมของกิจกรรม สาขาวิชา กับสภาพพื้นที่โครงการอยู่ในระดับมีความเหมาะสมปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.06)

ตอนที่ 4 การจัดระบบเครือข่ายข้อมูลข่าวสารด้านวิชาการที่สนับสนุนการพัฒนางานวิจัย

ผลการศึกษา ด้านการจัดระบบเครือข่ายข้อมูลข่าวสารด้านวิชาการที่สนับสนุนการพัฒนา งานวิจัยจากการประเมินการดำเนินงานโครงการตามความคิดเห็นของเกษตรกร ส่วนใหญ่ไม่ผ่าน เกณฑ์การประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ ที่มีความคิดเห็นว่าไม่มี ความพร้อมและความเหมาะสมในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์สารสนเทศ ด้านอาคาร สถานที่ และด้าน จำนวนเจ้าหน้าที่โครงการฯ แต่ด้านความรู้ ความสามารถเฉพาะตัวแห่งของเจ้าหน้าที่โครงการฯ และความชัดเจนด้านนโยบาย และงบประมาณ ผ่านเกณฑ์การประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับความ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่โครงการด้วยเช่นกัน

ตอนที่ 5 ปัญหา และอุปสรรคของโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร

ด้านเจ้าหน้าที่โครงการ พ布ว่า เจ้าหน้าที่บางรายยังมีความสับสนและไม่เข้าใจ วัตถุประสงค์ของโครงการฯ อย่างชัดเจน อาจเนื่องจากเจ้าหน้าที่โครงการประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ หลากหลาย ๆ หน่วยงานในกรมวิชาการเกษตร จึงทำให้เจ้าหน้าที่ยังไม่มีความเข้าใจที่เป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน รวมทั้งการขาดการประชุมร่วมกันระหว่างนักวิชาการเกษตรของ โครงการหมู่บ้าน วิชาการเกษตร นักวิชาการเกษตรของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลที่ รับผิดชอบในพื้นที่ และเกษตรกรเจ้าของพื้นที่ซึ่งจะเข้ามามีส่วนร่วมแบบบูรณาการ ในการวางแผน

แผนงานหรือโครงการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการผลิตพืชของเกษตรกรร่วมกัน ในทำงานของคณะทำงานโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตรบางครั้งผู้ที่ออกความคิดเห็นนีมาก แต่เวลาไปปฏิบัติงานจริง ในพื้นที่เป้าหมายของโครงการฯ มีน้อย ทำให้ขาดขั้นตอนของการปฏิบัติงานฯ เกิดความไม่เข้าใจและสับสน และเมื่อมีนักวิชาการเกษตรถอนตัวออกจากกลุ่มสิ้นสุดโครงการฯ เกษตรกรก็จะลืมเลิกการปฏิบัติตามที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ หรือกลับไปปฏิบัติตามแบบเดิม รวมทั้งคณะทำงานโครงการฯ มีงานวิจัยซึ่งเป็นงานประจำอยู่แล้ว จึงมีเวลาจำกัดในการเข้าปฏิบัติงานในโครงการฯ และไม่มีเวลาเดินทางไปปฏิบัติงานในลักษณะร่วมกัน ส่วนใหญ่จะไปปฏิบัติงานในลักษณะอิสระจากกันหลังจากงานประจำของตนเอง

ตัวโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร พบร่วม แนวทางการดำเนินงานโครงการฯ ยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ทำให้คณะทำงานฯ ไม่สามารถที่จะกำหนดขอบเขตและทิศทางในการดำเนินงานได้อย่างถูกต้อง

ตัวเกษตรกร พบร่วม เกษตรกรต้องการให้ราชการสนับสนุนปัจจัยการผลิตอย่างเดียว ยังไม่ค่อยเข้าใจว่าโครงการต้องการมุ่งเน้นให้เกษตรกรรู้จักการพึ่งพาตนเองได้ แม้ไม่ได้รับการสนับสนุนจากการราชการ รวมทั้งเกษตรกรมีพื้นฐานระดับการศึกษาประถมศึกษาตอนต้น (ป.4) เป็นส่วนใหญ่ บางครั้งพบว่าปัญหาในการด้านการสื้อสาร ภาษาพูดที่ฝึกอบรม บางครั้งเกษตรกรไม่สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด จึงทำให้เกษตรกรบางรายอาจเบื่อหน่าย ทำให้การฝึกอบรมฯ เกิดประโยชน์น้อย เพราะเกษตรกรไม่สนใจหรือไม่เข้าใจการบรรยายทางค้านวิชาการสาขาต่างๆ

อภิปรายผล

1. ประเมินผลการดำเนินงานโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร

สรุปผลการประเมินผลการดำเนินงานโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตรในเขตภาคเหนือ ตอนล่างของประเทศไทย ในภาพรวมได้ว่า โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตรได้มีการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาในการผลิตพืชในหมู่บ้านของเกษตรกรก่อน เกษตรกร ชุมชน และองค์กรท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโครงการในการเข้าร่วมประชุมชี้แจง วิเคราะห์ประเด็นปัญหาในหมู่บ้าน แสดงความคิดเห็น/ตัดสินใจ คัดเลือกกิจกรรมของหมู่บ้าน รวมถึงการให้คำปรึกษาแก่คณะทำงาน แต่ผลการประเมินพบว่า องค์กรท้องถิ่นไม่ผ่านเกณฑ์ในการประเมิน ดังนั้นในการดำเนินกิจกรรมในด้านอื่น ๆ ของนักวิชาการเกษตร เช่น การถ่ายทอดเทคโนโลยี การสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่จำเป็นให้แก่เกษตรกร ควรให้องค์กรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ตั้งแต่การวางแผนการปฏิบัติงานตามแผน รวมถึงการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อให้

เกิดการบูรณาการในทุกหน่วยงาน และประเด็นที่พบจากผลการวิจัยในด้านการยอมรับเทคโนโลยี การผลิตของเกษตรกร ยังคงพบว่าเกษตรกรเข้าร่วมการฝึกอบรมตามหลักสูตรการผลิตพืชอย่าง ถูกต้องและเหมาะสมของโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร แต่มีเกษตรกร เพียงร้อยละ 59.3 ที่นำ คำแนะนำของเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติในระดับปานกลางขึ้นไป แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรยังไม่ยอมรับ เทคโนโลยีการผลิตของกรมวิชาการเกษตรอย่างแท้จริง ดังนั้นจึงควรมุ่งเน้นให้เกษตรกรสามารถ นำความรู้ หรือคำแนะนำที่ได้จากการฝึกอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ไปปฏิบัติจริงในแปลงของตนเอง หรือ การจัดฝึกอบรมให้สอดคล้องกับช่วงระยะเวลาการผลิตพืชของเกษตรกรเพื่อให้เกษตรกร สามารถเรียนรู้ และนำไปปฏิบัติได้ทันที ส่งผลให้เกษตรกรมีการนำเทคโนโลยี หรือองค์ความรู้ไป ปฏิบัติมากขึ้น

นอกจากนี้ การประเมินครั้งนี้พบว่ามีเกษตรกรร้อยละ 76.3 (90 ราย) มีรายได้เพิ่มขึ้น และเกษตรกรร้อยละ 46.6 (55 ราย) มีรายจ่ายลดลง อาจกล่าวได้ว่ามีเกษตรกรส่วนหนึ่งได้รับ ประโยชน์จากโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร หลังจากการนำเทคโนโลยี และงานวิจัยของ กรมวิชาการเกษตรไปใช้กับเกษตรกรโดยตรงในโครงการ ส่งผลให้ช่วยแก้ปัญหาการผลิตพืชให้แก่ เกษตรกร ได้ระดับหนึ่ง เช่น ผลผลิตต่อไร่ ต้นทุนการผลิต จากรายงานผลการดำเนินงานโครงการ หมู่บ้านวิชาการเกษตร ในเขตภาคเหนือตอนล่าง ของสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต 2 ศูนย์ วิจัยและสถานีทดลองในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย กรมวิชาการเกษตร (2545) เนื่องจาก เกษตรกรมีรายได้หลังเข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นจากก่อนเข้าร่วมโครงการ และมีรายจ่ายลด ลงจากก่อนเข้าร่วมโครงการ เนื่องจากผลการประเมินตามวัตถุประสงค์การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการ พนว่า การดำเนินงานส่วนใหญ่ผ่านเกษตรกรที่การประเมินตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งใน ด้านการมีส่วนร่วมของเกษตรกร ชุมชน องค์กร ห้องถิน (อบต.) และเจ้าหน้าที่โครงการหมู่บ้าน วิชาการเกษตรที่เป็นคณะทำงานจากหน่วยงานกรมวิชาการเกษตร ด้านการดำเนินงานแบบ สห สาขาวิชา ด้านการเข้าร่วมฝึกอบรมตามหลักสูตรของโครงการ ความรู้ความสามารถเฉพาะ ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่โครงการ และด้านความเข้าใจ และความพึงพอใจของเกษตรกร องค์กรชุม ชน (อบต.) และเจ้าหน้าที่โครงการเกี่ยวกับนโยบายโครงการของกรมวิชาการเกษตร ด้านความพึง พοิในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลการดำเนินงาน โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย (สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 2, 2545)

2. การจัดระบบเครือข่ายข้อมูลด้านวิชาการเกษตรของกรมวิชาการเกษตรที่สนับสนุน การพัฒนางานวิจัย

ตามที่โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร ได้กำหนดเกษตรที่ในการคัดเลือกพื้นที่โครงการ หมู่บ้านวิชาการเกษตรนี้ จะต้องอยู่ในพื้นที่ตั้งศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร

ประจำคำนล แต่ผลการประเมินผลโครงการ พบว่า ในด้านการจัดระบบเครือข่าย ข้อมูลข่าวสาร ด้านวิชาการที่สนับสนุนงานวิจัย จากการสอบถามความคิดเห็นของเกยตกร ในด้านความพร้อม และความเหมาะสมไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ในด้านความพร้อมและความเหมาะสมของเครื่องมือ อุปกรณ์สารสนเทศ (ร้อยละ 52.5) ด้านอาคารสถานที่ (ร้อยละ 78.0) ด้านจำนวนเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ 74.6) แต่ในด้านความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ 92.4) ความชัดเจน ด้านนโยบายและงบประมาณของกรมวิชาการเกษตรของโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร (ร้อยละ 87.3) ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินผล แสดงให้เห็นว่าเกยตกรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ด้านความชัดเจนและงบประมาณของโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร รวมถึงความรู้ ความสามารถเฉพาะตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ มีความพร้อมและเหมาะสมสมดุล แต่ปัจจัยสนับสนุนในด้านอื่น ๆ ได้แก่ อุปกรณ์สารสนเทศ และอาคารสถานที่ยังไม่มีความพร้อม จึงส่งผลให้การจัดระบบเครือข่ายข้อมูล ด้านวิชาการเกษตรของกรมวิชาการเกษตรที่สนับสนุนการพัฒนางานวิจัยของ โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร ไม่ประสบผลสำเร็จหรือในการเรื่องโยงเครือข่ายข้อมูลกับงานวิจัยให้สนับสนุนความต้องการของพื้นที่เป้าหมาย รวมถึงการเป็นแหล่งข้อมูลหรือประเด็นการวิจัยของนักวิชาการเพื่อสร้างงานวิจัยที่เหมาะสมกับพื้นที่เป้าหมายด้วยเช่นเดียวกัน ฉะนั้น การขาดความพร้อมและความเหมาะสมในการจัดทำระบบเครือข่ายข้อมูลข่าวสารด้านวิชาการที่สนับสนุนการวิจัย เนื่องจาก การจัดตั้งศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลมีระยะเวลาใกล้เคียงกับการจัดตั้ง โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร คือได้มีการจัดตั้งศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยี โลหิต การเกษตรประจำตำบลขึ้นในปีงบประมาณ 2542 ซึ่งใกล้เคียงกับระยะเวลาของการจัดตั้ง โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตรปีงบประมาณ 2543 จึงทำให้ศูนย์บริการและถ่ายทอดบางศูนย์ยังไม่มีศักยภาพเพียงพอ เนื่องจากนโยบายและงบประมาณยังไม่ชัดเจน จึงส่งผลกระทบต่อการจัดระบบเครือข่ายข้อมูลด้านวิชาการเกษตรที่จะเขื่อมโยงงานวิจัยและเป็นแหล่งสนับสนุนข้อมูลวิชาการของ กรมวิชาการเกษตร ดูพื้นที่เป้าหมาย ดังนั้นควร้มีการปรับปรุงให้มีความสอดคล้องกัน เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร

1. ด้านความชัดเจนของนโยบายของกรมวิชาการเกษตร

เจ้าหน้าที่โครงการบางรายมีความสับสนในนโยบายและงบประมาณ เนื่องจากไม่มีความชัดเจนและไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของโครงการฯ อาจเป็นเพราะ โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร เป็นโครงการใหม่ ที่เป็นหน้าที่นักอภิหารนี้จากบทบาทหรือภารกิจที่ปฏิบัติปกติของเจ้าหน้าที่โครงการฯ จึงทำให้การบูรณาการในการปฏิบัติงานยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด

2. การดำเนินแบบมีส่วนร่วมในโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร

เจ้าหน้าที่โครงการมีที่ตั้งของสถานที่ทำงานส่วนใหญ่ห่างไกลกัน และต่างสาขาวิชาพืช ทำให้การเข้าไปปฏิบัติงานในพื้นที่เป็นอย่างไม่สะดวกด้วย และพร้อมเพียงกัน ทำให้การแก้ไขปัญหา การแนะนำ และการถ่ายทอดในโลหะให้เกษตรกรไม่เบ็ดเสร็จ เพราะการขาดการติดต่อประสานงาน กันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. ต้านเทคโนโลยี รายได้ สภาพพื้นที่

เกษตรกรในพื้นที่เป็นอย่างไม่สามารถรับเทคโนโลยีได้ทั้งหมด เนื่องจากระดับความรู้ของเกษตรกรส่วนใหญ่จึงการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น และสภาพพื้นที่แปลงทดลองภายใต้ สวนย์/สถานี มีสภาพแวดล้อมแตกต่างกันแปลงของเกษตรในพื้นที่ ทำให้บางเทคโนโลยีไม่เหมาะสมในการนำไปปรับใช้ในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินค้านการปฏิบัติตามคำแนะนำของ เจ้าหน้าที่โครงการ และพบว่าเกษตรส่วนใหญ่ไม่มีการทำบัญชีฟาร์มเนื่องจากยังไม่เลือกเห็น ความสำคัญ ทำให้ไม่ทราบต้นทุนการผลิตที่แท้จริงของตน จึงควรให้ความสำคัญในการส่งเสริม ความรู้ด้านนี้แก่เกษตรกร

4. ข้อมูลข่าวสารทางวิชาการในโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร

การแจ้งข้อมูลข่าวสารยังไม่มีความพร้อมด้านอุปกรณ์สารสนเทศ และอาคารสถานที่ในการแจ้งข้อมูลข่าวสารของโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตรยังไม่มีความพร้อมและความเหมาะสม (เช่น ยังไม่มีสถานที่แน่นอน เป็นต้น) อาจแก้ไขโดยการติดต่อประสานงานกับองค์กรท้องถิ่น (อบต.) ให้มากขึ้น เมื่อจากผลการประเมินพบว่า องค์กรท้องถิ่นมีความเข้าใจในนโยบายของหมู่บ้านวิชาการเกษตรไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน จึงควรให้องค์กรท้องถิ่นได้รับทราบและมีบทบาทในการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านที่ตั้งองค์กรบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ตั้ง โครงการเพื่อรององค์กรบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพในการติดต่อประสานกับเกษตรกรให้กับเจ้าหน้าที่โครงการได้เป็นอย่างดี หรือจัดส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปพบปะพูดคุยกับเกษตรกรโดยตรง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลวิจัย

1. เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติงานในโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร ไปตั้งใจที่วิจัยเพื่อนำมาพัฒนาการผลิตพืชของเกษตรกรในพื้นที่ได้ตรงกับสภาพปัญหา และเหมาะสมกับพื้นที่จริงมากขึ้น

2. การจัดทำโครงการครั้งต่อไปควรมีความชัดเจนด้านนโยบายและงบประมาณ รวมถึงการกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการให้ชัดเจนมากขึ้น และประชุมรีวิวให้แก่คณะกรรมการทุกท่านให้มีความเข้าใจ ตลอดถึงและตรงกัน เพื่อที่จะให้เกิดการบูรณาการในการปฏิบัติงาน

3. การบูรณาการของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานกรมวิชาการเกษตร ควรมีการประชุมคณะกรรมการพื้นที่ให้มีแผนและปฏิทินการปฏิบัติงานในรอบปีที่ชัดเจน เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ทุกสาขาวิชาพืชได้ลงปฏิบัติงานในพื้นที่อย่างพร้อมเพียงกัน เพื่อช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาของเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมวิชาการเกษตรควรมุ่งเน้นให้เกิดการนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม ไปปฏิบัติจริงของเกษตรกร เนื่องจากผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เข้าร่วมการฝึกอบรมตามหลักสูตรของโครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร ร้อยละ 92.4 แต่เกษตรกรที่นำความรู้ หรือคำแนะนำที่ได้รับไปปฏิบัติจริงเพียงร้อยละ 59.3

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาประเมินผลทางด้านเศรษฐกิจหรือหน่วยการผลิต (Production Unit) ของโครงการ เช่น ผลผลิตต่อไร่ รายได้ของเกษตรกร เป็นต้น

2. ควรมีศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของ โครงการหมู่บ้านวิชาการเกษตร หรือโครงการด้านอื่น ๆ ของรัฐ

3. ควรมีศึกษาวิจัยเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ทัศนคติของเกษตรกร ต่อการสนับสนุนจากภาครัฐ จากการรับการช่วยจากภาครัฐเพียงอย่างเดียว เป็นการสร้างให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้หลังจากสิ้นสุดโครงการของรัฐเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป